

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

minister var en foranstaltning, der var egnet til at gavne dansk film, hvilket jo er hensigten med hele filmsfondens virksomhed. Bortset fra filmselskabernes nævnte medvirken er festen imidlertid afholdt for filmsfondens midler.

Det ærede medlem spørger mig dernæst, hvor meget festen har kostet fonden. Regnskabet er endnu ikke gjort helt op — fondens sekretariat har jo kun fået meget kort frist til at give de fornødne oplysninger — men efter hvad sekretariatet meddeler i dag, har festen antagelig kostet filmsfonden ca. 40.000 kr. Af fondens sekretariat er det videre oplyst, at den serverede buffet kostede ca. 20 kr. pro persona, og at forbruget af vin og spirituosa har andraget det samme. Herudover er der kun serveret øl og diverse mineralvande.

Det er jo rigtigt — som det ærede medlem sagde — at som nu fantasien arbejder med disse ting, er også konsumtionsforestillingerne steget helt op til champagneforbrug, og jeg er glad ved, at det ærede medlem har hjulpet med at korrigere denne forestilling, som i hvert fald ikke kan stamme fra nogen af konsumenterne, men muligvis fra en fejlbedømmelse via TV-skærmen. Det drejede sig netop om en anjouvin tilsat kulsyre. Derudover var der underholdning, bestående af 2 film — det koster naturligvis også noget — og der var et orkester, som honoreredes efter de almindelige tariffer.

At disse beløb er blevet anvendt til, at uddelingen kunne foregå under former, der er sædvanemæssige inden for internationale filmsforhold, og som er fremmende for filmsbranchens interesser, finder jeg ikke anledning til at kritisere. Det er min opfattelse, at hvad filmsfondens bestyrelse, der består af 4 brancherepræsentanter, udpeget af filmsbranchens forskellige organisationer, og 4 repræsentanter for det offentlige, her enstemmigt har fundet gavnligt for dansk films interesser, kan der ikke for mig være anledning til at anfægte.

Endelig spørger det ærede medlem mig ganske naturligt, hvorvidt der efter min opfattelse findes hjemmel til af filmsfondens midler af afholde en sådan udgift. Der står i lovens § 18, stk. 2, at der skal ydes kvalitetsbidrag til dansk film og præmier til filmsudlejere, og der står i § 18, stk. 1, at der af

fondens midler kan afholdes de med fondens administration forbudne udgifter. Når jeg sammenholder disse to stykker med det, som er formålet med loven — og som udtrykkes i loven — nemlig at filmskunsten skal fremmes, kan jeg kun sige, at jeg finder, at afholdelsen af udgifterne til en sådan filmsfest må være en ganske naturlig og rimelig ting for fonden.

Lad mig til slut sige mere generelt — det ærede medlem var også inde på det — at filmsfonden jo har fået en særlig status, ikke blot derved at dens midler ikke stammer fra statskassen i almindelig forstand, men fra den såkaldte billetafgift og i noget mindre grad fra bevillingsafgiften, men også derved at den har fået et meget betydeligt selvstyre. Da forlystelsesafgiften for biografbiletter så lykkeligt bortfaldt, blev branchen og det offentlige enige om, at man skulle benytte lejligheden til at skabe en fond, hvis provenu kunne anvendes til fremhjælpning af danske film. Branchen var meget interesseret heri, bl. a. fordi man ellers måtte befrygte, at en national filmsproduktion af kunstnerisk værdi ikke lod sig opretholde.

Der var bred tilslutning i det høje ting til denne lov, og den praktiseres i øjeblikket på den måde, at filmsfonden arbejder meget selvstændigt. I konsekvens heraf mener jeg, at man må lade fonden udøve sin virksomhed og erkende, at arbejdsformen og arten af udgifterne til en sådan blanding af kulturel og erhvervsbetonet virksomhed engang imellem må afvige fra det, der i al almindelighed gælder og bør gælde for offentlig administration.

Poul Møller: Jeg synes nok, det er lidt svært at være enig med kulturministeren i, at der her er tale om en kulturel virksomhed. Man kan vist ikke sige, at dette har noget som helst med kultur at gøre at sidde og spise og drikke — hvad enten det er anjouvin eller champagne, der drikkes.

Må jeg dernæst sige, at staten naturligvis må være taknemlig over, at man har stillet studier til rådighed, så filmsfonden på den måde har undgået at betale den restaurationsafgift, som pålægges alle andre selskaber, der skal afholdes i offentlige lokaler; om man så ved festens afholdelse har været i overensstemmelse med de for marketen-